

F. t. l. om finansiering af vandløbsregulering m. v. (Landvindingsloven).

d) Alene den omstændighed, at omkostningerne bliver større end forudsat i overslaget kan ikke begrunde fordelsreglens anvendelse, jfr. også vandløbslovens § 26, stk. 2.

e) Kommer kommissionen til det resultat, at en enkelt ejendom efter en i øvrigt rigtig partsfordeling ikke kan bære den herefter forudsatte del af udgiften, må det undersøges, om andre af de interesserede ejendomme kan pålægges det manglende, idet alle de interesserede ejendomme i denne henseende må være solidariske.

Den foran foreslåede nedsættelse af statstilskud kan for så vidt bevirke en videre anvendelse af denne regel; imidlertid må der i denne forbindelse peges på, at det offentliges overtagelse af den fremtidige vedligeholdelse af det pågældende vandløb bevirker en lettelse for de lodsejere, som tidligere var pålagt vedligeholdelsesbyrden.

Selvom tinglysningslovens § 4 undtager en række offentlige afgifter fra tinglysning, herunder blandt andet kommuners forskudsbeløb til anlægsbidrag for vandløbsregulering, på hvilket område en jævnføring til statens ydelser i samme henseende synes naturlig, foreslås det dog fastsat, at anlægsbidrag altid må tinglyses som hæftelse på de bidragspligtige ejendomme. Der tages herved hensyn til, at vedligeholdelsesbidrag til vandløb m. v. ikke længere fremgår af de pågældende skattekvitteringer.

Den hidtidige regel om, at et anlægsbidrag er sikret ved fortrinssamt i den pågældende ejendom, foreslås ligeledes opretholdt, hvorimod bestemmelsen om, at amtsfonden skal garantere for bidragenes tilbagebetaling ikke er gentaget.

Til § 13.

Efter de hidtil gældende regler er der til lodsejerandelen ydet et landvindingslån, der efter en afdrags- og rentefri periode på 3 år afdrages over 20 år. Den afdragsfri periodes og dermed afdragstidens påbegyndelse angives som det tidspunkt, hvor foranstaltningen er gennemført. Dette tidspunkt fastsættes af landvindingskommissionens anslagsledelse.

I stedet for en egentlig låneydelse foreslås det angivet, at landbrugsministeren kan yde henstand med betaling af anlægsbidrag (lodsejerandel), men således at rammerne for denne henstand fastsættes på samme måde som hidtil for lån. Det forudsættes herved, at landbrugsministeren som hidtil kan bestemme, at den afdrags- og rentefri periode nedsættes, og at henstandsperioden i øvrigt indskrænkes, hvis en væsentlig del af de fordele, som ved arbejdets udførelse tilføres de interesserede ejendomme, kan udnyttes i løbet af en kortere årrække, og at

ministeren, såfremt henstand ikke anses for nødvendig, kan kræve lodsejernes bidrag indbetalt inden arbejdets påbegyndelse.

Rentesatsen for et landvindingslån har hidtil været 4½ pct. p. a. Renten for henstandsudlysen foreslås nu fastsat af landbrugsministeren efter forhandling med finansministeren. Det forudsættes herved, at renten fastsættes til en størrelse, som svarer til vilkårene for andre lån af tilsvarende karakter.

Reglen i stk. 2 svarer til det nu gældende.

Stk. 3 er ny, men svarer til praksis vedrørende administrationen af landvindingslån.

Til § 14.

Medens der i den gældende landvindingslov er fastsat ret udførlige regler om arbejdets udførelse og de tilsynsførendes varetagelse af deres hverv og den efterfølgende vedligeholdelse af de udførte anlæg, har man anset det for mere hensigtsmæssigt, at de nærmere forskrifter af denne art fastsættes administrativt af landbrugsministeren i de tilfælde, hvor disse forhold ikke er anført, f. eks. i vandløbsloven.

Efter denne bestemmelse kan der fastsættes almindelige regler om ledelsen af landvindingsarbejder, regnskabsføring, samt de fornødne bestemmelser om vedligeholdelse af det fremstillede afvandingsanlæg, eventuelt efter forhandling med den tilsynsførende eller overordnede kommunale myndighed under hensyn til, at vedligeholdelsen efter lov nr. 171/1963 om tillæg til vandløbsloven i vidt omfang afholdes af de kommunale kasser og statskassen.

Til § 15.

Den gældende landvindingslov foreslås ophævet, idet det forudsættes, at igangværende foranstaltninger afsluttes efter nævnte lovgivning, herunder at afvandingskommissionerne tilendebringer behandlingen af de til dem henviste sager. Det drejer sig om ca. 70 arbejder med en overslagssum på omkring 80 mill. kr., hvoraf der resterer arbejder for ca. 45 mill. kr.

De af landvindingsudvalget modtagne projekter, som ikke ved lovens ikrafttræden har opnået landbrugsministerens godkendelse efter den gældende landvindingslov, må derimod behandles efter den nye lovgivning, selvom disse sager har været forberedt gennem lang tid og på en sådan måde, at lodsejerne blandt andet ved foretagne afstemninger om planens fremme har forudsat bl. a. et noget højere tilskud end reglerne om tilskud efter nærværende forslags § 11 betinger.